

[Geert-Jørgensen.]

Men jeg tror for øvrigt ikke, der er stor Fare for, at det sker. Jeg tror, at alle disse mange Arbejdsanstalter bare vil komme til at staa tomme. Saadan som Mennesker nu er, melder de sig ikke paa en Arbejdsanstalt, naar de er arbejdsløse og ikke har andet Sted at holde til. De melder sig ikke paa den Slags Steder, som der her kunde være Tale om.

Disse Arbejdsanstalter skal jo nemlig ikke modtage tvangsindlagte Personer, eftersom § 40 bestemmer, at der skal oprettes Tvangsarbejdsanstalter i fornødent Antal, og det fornødne Antal anser Ministeren for at være dette, at der skal være 1 paa Sjælland, 1 paa Bornholm, 1 paa Lolland-Falster, 1 paa Fyn og 2 i Jylland.

Hvilke Beregninger — jeg spørger bare — ligger til Grund for dette Antal? Kan man ud fra de bestaaende Forhold slutte, at det netop er et passende Antal? Hvor mange Arbejdsanstalter har vi i Forvejen, og hvor mange er der paa Tvangsarbejdsanstalterne? Er der tilstrækkeligt netop til at fylde disse Arbejdsanstalter, som her foreslaas i Lovforslaget?

Det er jeg ikke i Stand til at afgøre, men saa meget ved jeg — det gælder i alt Fald Landkommunerne hele Landet over —, at det er meget faa Mennesker, man tvangsindlægger paa Tvangsarbejdsanstalterne. I de 26 Aar, jeg har boet i den Forstadskommune med 5 000 Mennesker, hvor jeg nu bor, mindes jeg kun et eneste Tilfælde, hvor en Mand er blevet tvangsindlagt paa en Tvangsarbejdsanstalt; og jeg gad vide, om man virkelig vil kunne faa tilstrækkelig mange til at fylde alle disse Tvangsarbejdsanstalter med.

Om alle disse Paragraffer, hvor det hedder „skal“, siger den højtærede Minister i Bemærkningerne:

„.... dels findes der en Del Kommuner, der paa dette Omraade er for langt tilbage, og som derfor gennem Lovens Paabud maa sættes i Stand til at imødekomme de Krav, der i et moderne Samfund maa kunne stilles til Anstalts-Ophold og -Behandling, dels tiltrænges der for samtlige Kommuner System i Ordningen og en Kontrol med de forskellige Foranstaltningers Gennemførelse“.

Vi holder i det hele taget ikke af dette

med „Lovens Paabud“, holder ikke af, at dette Lovens Paabud stadig skal svinges over Mennesker, som om man herinde i Rigsdagen havde mere Forstand paa, hvad der skulde ske, hvor Livet rører sig kraftigt, end man har det ude i Landkommunerne. Og dette her med „System“ er godt nok. Det er udmærket med System dér, hvor det enkelte Menneske skal have System i sit Virke eller System i sit Arbejde. Men det er meget betænkeligt, naar Ministeren vil paatvinge Kommuner og Mennesker et bestemt System, hvorefter alle Kommuner har at rette sig. Det smager mig for meget af Magtanvendelse, og det smager mig alt for meget af Regereri og navnlig af Regereri fra oven.

Naar det saa i §§ 41 og 42 hedder, at Socialministeren kan meddele Godkendelse af indtil 7 Arbejdskolonier og det fornødne Antal Afvænningshjem for Alkoholister, som oprettes af en Forening eller af Enkeltmand, maa jeg spørge: Hvad vedkommer det egentlig den højtærede Minister, eller hvad vedkommer det Ministeren i Almindelighed? — for det er jo ikke alene den nuværende Minister. Hvad vedkommer det en Minister, og hvad vedkommer det Staten, hvad en Privatmand eller en Forening gør ganske privat og for egen Regning? Er det Meningen, at Privatmænd og Foreninger ikke maa oprette saadanne Arbejdskolonier eller Afvænningshjem for Alkoholister uden Statens Godkendelse? Og for at opnaa Godkendelse af Staten maa man rette sig efter visse af Staten fastslaaede Regler.

Jeg tror, at man ogsaa dér ganske roligt kan opgive dette Regereri, man kan ganske roligt lade Foreninger og Privatmænd, der vil oprette Arbejdskolonier o. s. v., selv bestemme Husorden og Reglement samt Størrelse og Drift, alt det kan Privatmænd meget bedre indrette end Regeringskontorerne i København. I det hele taget bærer Lovforslaget i alt for høj Grad Præg af Regereri fra oven, og det er vi Retsforbundsfolk i højeste Grad bange for.

Af dette Lovforslags Bestemmelser skal jeg endnu nævne den om Laan hos Kommunen. Den Bestemmelse hører i alt Fald til dem, der tiltaler mig. Navnlig i de større Byer kan det hjælpe Mennesker, saaledes at de ikke behøver at sætte deres Ejendele paa Laanekontoret til den høje Rente;